

PRZETCHLINA (2) *sb f*

e *prawdopodobnie jasne (tak w prze-)*.

pl *N przetchliny (1). ◇ G przetchlin (1). ◇ [A przetchliny.]*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *[Przepaść, otchłań, głębia:*

Wyrażenie: »przetchliny morskie«: A ze wślytkich przetchlin Morfkich [ex omnibus abyssis maris]/ nápełniłes łobie potok ieden Leop 4.Esdr 5/25 (Linde).]

2. *Wyobrażenie upustów niebieskich, którymi wylewały się na ziemię deszcz i łaski Boże; przen; cataracta Vulg (2) : [Przepaść drugiey przepaści wzywa ná głos przetchlin twoich/ wślytki powodzi y nawałności thwoie przyfzły ná mię. BibRadz Ps 41/8 (Linde).]*

Wyrażenia: »przetchliny niebieskie« (1): (Vyzrzyćie) iefliże wam nie otworzę przetchlin niebieskich [cataractas caeli]/ á nie wyleięli wam błogofławieńfthwá aż do hoyności Leop Mal 3/10; [Leop 4.Reg 7/2 (Linde)].

»jak przetchliny wod« (1): Głębokość myśli moich głębokości wzywa/ Bo duślá ma głęboko prze grzech w ftráchu pływa/ Yák przetchliny hucznych wod ták on gniew twoy możny/ yeft groźny LubPs L4.

[Szereg: »przetchlina abo upust«: Przepaść przepaści wzywa/ w huczeniu przedchłyn [!] (ábo vpuftow) twoich [in voce cataractarum Tuarum]. Leop Ps 41/8.]

Synonimy: 1. głqb, głębia, odchlisko, otchłań, przepaść; 2. odchlina, okno, spust, upust, wypust.